

Богдољикаво пресе



Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА
Претплату прима „Пресе“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 18 ЈУЛИ 1942

БР. 34 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕНГЛЕЗИ СУ ИПАК ОТВОРИЛИ ДРУГИ ФРОНТ

— НА ПАПИРУ

Каиро, јула. — Због велике врућине, која је завладала у Каиру, команда »Југословенских армија« једним декретом из Лондона хитно је премештена из Каира на Балкан — радиотелеграфским путем.

Овом досетљивом акцијом Енглезима је, ипак, и поред свих тешкоћа, успело да остваре други фронт — па макар на папиру.

УДАРИО ЧЕЛИК НА КАМЕН

Кујбишев, јула.

Велико изненађење учинила је на нашег Тимошенка — нова непријатељска офанзива у базену Дона. Ми смо тврди камен — али ударио челик, па меље камен.

КУД ЋЕ ИВЕР ОД КЛАДЕ

Капштат, јула. — Чувени црначки пророк из Јужне Африке, Бир Хахеим, дао је дописнику »Јунајтед преса« који посматра из Јужне Африке битку у Северној Африци, овај пророчки интервју:

— Ништа неће бити од победе, ако не ангажујете Деголисте. Према мојим сновима, ваша победа мора да се рекламира под овом девизом:

— До последњег Деголисте!
— Па зар ми да копира-

мо енглеску девизу »до последњег Француза«?

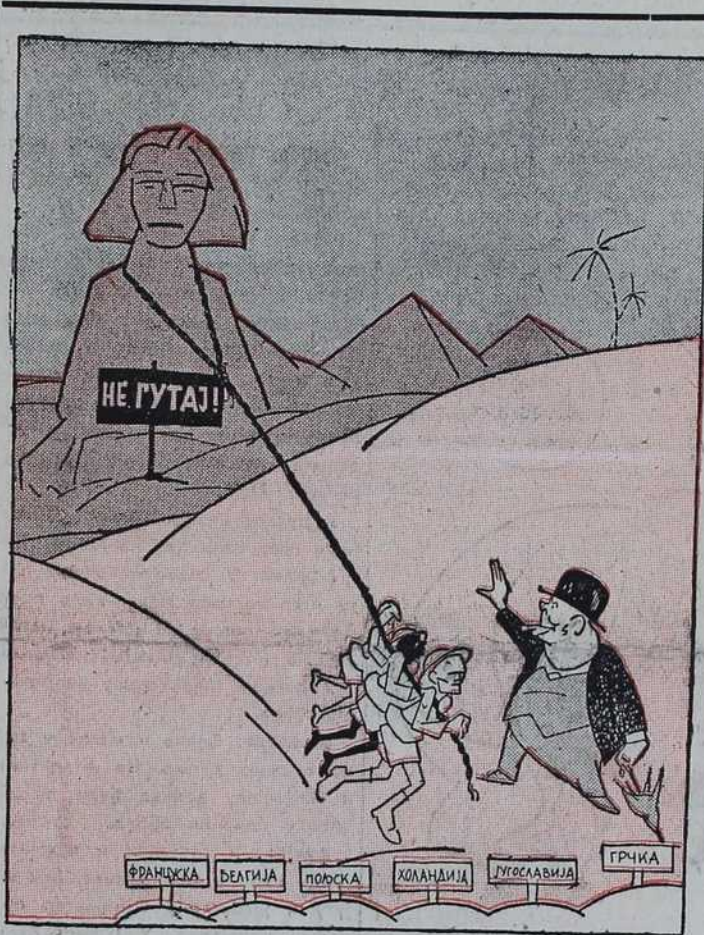
На то му је пророчки Бир Хахеим добадио:

— Ви сте потомци Енглеза, а ивер од кладе далеко не пада!

НЕМА ВРДАЊА

Москва, јула. — »Краснаја звезда« доноси: Наша »успешна повлачења« од Минска до Вороњежа претворили смо сада у »успешне противнападе«.

Истина је да смо се повукли али то је зато, да би се сконцентрисали и прибали снаге за даље »успешне акције« у правцу Урала.



ЧЕРЧИЛ: Хајде. Сфинго помози и ти.

ЕГИПАТ: Хвала, ја не желим да правим друштво оним лаковерним, који повероваше у твоје приче.

Каиро, јула. — Овде је огромна маса народа окупљена по улицама и бучно манифестује од одушевљења. Кад види Енглеза маса громко пева: »Далеко вам лепа кућа« и »Срећан пут!« Чудновато је само то да се Енглезима ове песме не допадају.

ДАЛА ИМ СЕ ПРИЛИКА

»Њус Кроникл«, јавља да се због оскудице мора да ограничи снабдевање чарапама. Енглескиње морају се по сваку цену одрећи чарапа за време летњих месеци, пошто иначе за идућу зиму неће бити уопште чарапа.

Како су до сада енглеске леди из досаде штрикале чарапе за партизане, а отпала им је ова потреба, то им се пружила прилика да плету чарапе за себе саме.

КАКО МУ ТО ДОЂЕ

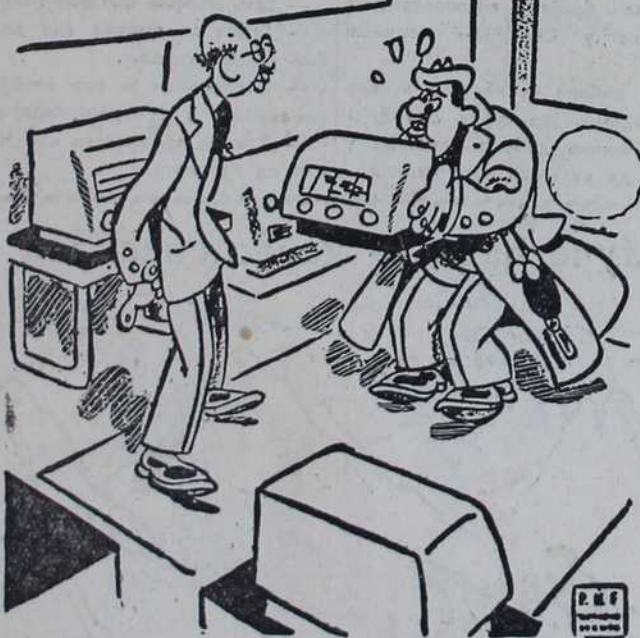
Чунгкинг, јула. — Чанг-кајшек је у своме последњем говору изјавио следеће:

— Ја сам се погодио да добијем доларе и вучем батине и то једна порција батина и три порције долара а у пракси је пало три порције батина а пола порције долара.

РУЗВЕЛТ ВРХОВНИ

Вашингтон, јула. — Мајор Елиот предложио је Франклина Делано Рузвелта за врховног команданта свих нација у табору Англосакса. Јер Рузвелт поседује сва својства потребна за такав задатак. Он одлично подваљује, велики је хушкач, има врло развијену машту, грандоман је, без скрупула, а хуманост је бацио у море.

RADIO



— Видите, шта је с овим апаратом. Нешто није у реду. Чим га отворим, говори о енглеским поразима.
— Има ли ту некаква грешка, можда!
— Има, господине.
— Где!
— У енглеској војсци.

ДАЛЕКО КАО НЕБО ОД ЗЕМЉЕ

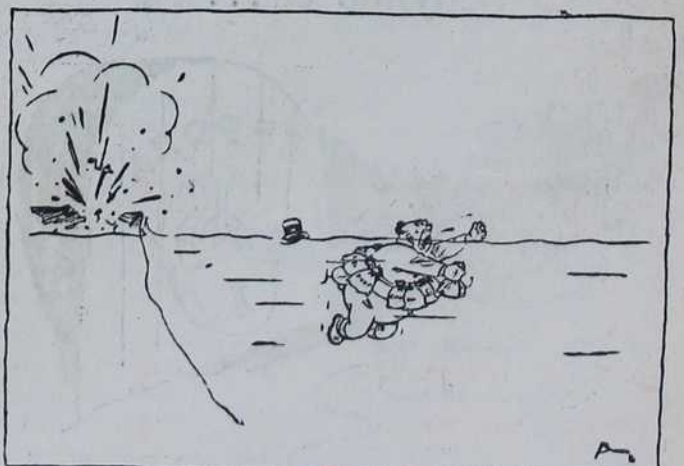
Њујорк, јула. — »Колумбија« радио донео је вест да фабрике писаћих машина не могу да испоруче двеста хиљада писаћих машина, поручених за војску.

Како се у Америци не може ни замислити победа без писаћих машина, то постоји мишљење, да је победа далеко, као небо од земље.

СИТНИЦА

Лондон, јула — »Рајтер« јавља: У досадашњим »успешним« операцијама на Пацифику ми смо изгубили свега 90% гуме. А resto од 10% биће нам довољно за тешке попте.

ЏОН БУЛ СЕ СПАСАВА



л' пливачки појас, пун злата, не помаже.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Лондон има силне муке
Свуд порази, свуда бруке
Черчилова лађа тоне
Од Енглеске сви се клоне
Залуд Лондон лажи кити
Тих превара сви су сити
Черчилу се грчи лице
Мобилише избеглице
Чак и Јевреји се љуте
Они неће у регруте
За зараду свак се креће
Ал' да гине нико неће
Свуд се авет смрти цери
А Енглези — кибицери!
Целом свету већ се смучи
Зато Лондон пун је жучи.

Рузвелт жмирка, тужно ћути
Свуд га пораз ошамути

Многе лакше лагајши кроз радио —
неко тежак бојак војевајши

Од Панаме, до Хаваја
Има бриге и белаја
Подморнице флоту ждери
А Јапан му узе меру
Од батина док се зноји
Он све нове лажи кроји
Обећава триста чуда
А њему је прсла руда
На све стране помоћ гласно
обећава

Али ко ће њега сада да спасава
Док се на глас хвали
Јапан се не шали
Коса му се диже
Рат му је све ближе.

Чанг-Кај-Шек би присто сад на
неку трампу

Види нема спаса утулио лампу
Њега са свих страна уфитиљи
Бата

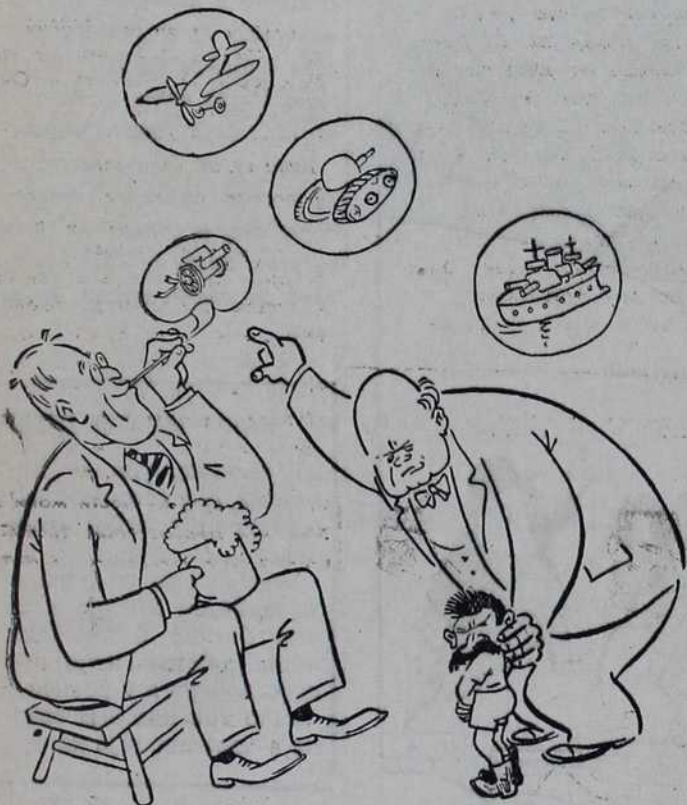
Јапан је свака затворио врата
Англосакси играју се фоте
Место војске њему шаљу ноте
А посмртна звона већ му тужно
звоне
И последња нада код Чунгинга
тоне.

Очилик већ рида
Осовина стегла
Чак до пирамида
Из Египта тужно му се пише
Ромел хоће да их ујдуреше
И Суец се — клима
Сред жарке Африке
За Енглезе зима
Сви их људи мрзе
Египат се буди
А Лондон се чуди
И из сна се буди
Почетак је краја

Зашто да се крије
Труле империје.

На источном фронту
Напрсла је потка
И по Тимошенку
Сада пуца мотка
Клизавица гако
Из дана у дан гора
Јер помоћ почива
Негде на дну мора
Не помажу лажи
Не помажу фразе
Црвени је медвед
Пао у маказе.
У последњем ропцу у степама
грца
Бољшевичка авет сасвим се
отрца.

Он се брине за њега



— Немој да будеш незахвалан — видиш ваљда, како се Ујна
Сам за тебе труди.

МЕТЕРОЛОШКИ
ИЗВЕШТАЈ

Србија: Време сунчано и тихо.
Барометар стабилан и показује
трајно лепо време.

Европа: Време се у Европи све
више поправља. Осим истока, где
бесни циклон између Дона и
Волге, свуда је лепо и тихо вре-
ме. Над Црним Морем и Кавка-
зом севају муње и грме гране-
те, а у Белом Мору, на северу,
бесни ужасна олуја која је о-
дувала све англосакске бродове
на дно мора.

У руској низији провала обла-
ка и град који иду ка истоку.

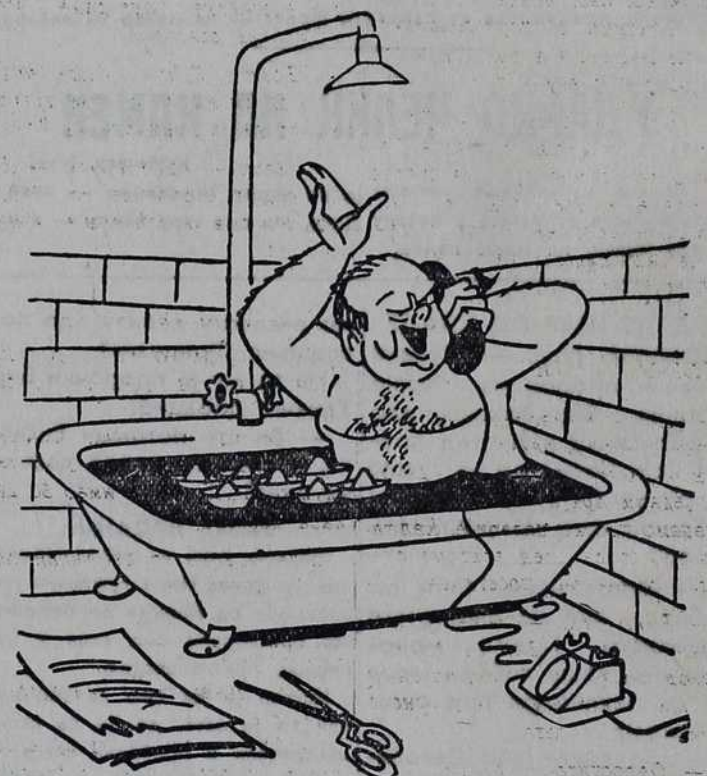
Африка: У североисточном ку-
ту Африке, око Нила, врло про-
менљиво време са маглом, мр-
зевима и грмљавином.

У јужном Медитерану непреки-
дна бора.

Америка: Слана и магла и вр-
ло влажно време. На Атлантику
и Пацифику велике буре, нароч-
ито у близини обале.

Азија: У северној и источној
Азији лепо и тихо време, док на
југу и југоистоку барометар по-
казује колебање. У Јужној Кини
непогоде трају; облаци се кре-
ћу у правцу запада.

Сигурно је сигурно...



Черчил Рузвелту: — Хало, бој! Овде је баш стигао један кон-
вој, без икаквих губитака.

ПУНЕ ИМ УШИ ВОДЕ...

Каиро, јула. — Спикери Каир-
ског радија добили су у послед-
ње време неку опасну болест.
Специфичност ове болести је да
болесници имају пуне уши во-
де...

Најбољи египатски лекари спе-
цијалисти препоручили су спике-
рима, да одмах узму куфер у
руке и да оду на промену ваз-
духа.

ДНЕВНИ ЛЕКSIKОН

Севастопол. — Господар Цр-
ног мора. Утврђиван двадесет го-
дина најмодернијим бункерима,
који су требали да баце у засе-
нак Мажиновлеву линију. Једина
грешка градитеља ових утврђе-
ња је та, што није предвидео мо-
дерна оружја, него је мислио да

ће га непријатељ напасти бајат-
ним оружјем.

Марса Матрух. — Утврђење,
названо капија Египта. Предвиђе-
но да га бране Египћани, али ис-
пало да су га »бранили« Енглези
по систему Денкерк, јер друччи-
је не могу.

Александрија. — Главна лука
Египта са великим ратним, по-
морским постројењима за енгле-
ску флоту, која, из чисто сенти-
менталних разлога и бољеживо-
сти према Египћанима, стациони-
ра због »одбране Египћана«.

Вороњез, пета по реду, индус-
триска варош у »Совјетском ра-
ју«. Фабрике у Вороњезу изра-
ђују само играчке као: топове,
тенкове, авионе и остале ствар-
чице, па према томе губитак ове
вароши не претставља никакав
мањак у ратној производњи.

НОВИ БРОВОИ СПУШТЕНИ
У МОРЕ

Шпицберген, јула. — Неки ри-
бари Шпицбергена били су ових
дана очевици спуштања у море

САВРЕМЕНА ПОРЕЂЕЊА

— Трчи на кратким стазама са-
вршено, као генерал Ричи.

— Тако је брзо пао као Тобрук.

— Гадно се провео као да је
био у Севастопољу.

— Неспособан је као енглески
команданти у Северној Африци.

— Зависи од другог као Чер-
чил од Рузвелта.

Забунио се...



Кад неко виљушком хоће да отвори катанац...

Јуче ђаво — данас спасилац



Стаљин и Литвинов туку митраљезом бедан мир који бежи од
једне до друге конференције.

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 12 ЈУЛА

Данас ми се у канцеларији дешао овај случај. Запела ова врућина па се човек само кува и презнојава цело после подне. Један наш колега упао код шефа па му каже:

— Господине шефе, молим вас да ме сутра после подне пустите, пошто ми је умрла тетка.

— Добро — каже шеф — само ми реките на које купатило је најбоље отићи, пошто сам ја јутрос замолио директора да ме сутра после подне пусти, пошто је и мени „умрла“ свастика.

ПОНЕДЕЉАК 13, ЈУЛА

Одем данас, пошто је недеља, код једног свог познаника да мало поседимо и поразговарамо. Дођем код њега а он седи у соби, оборно главу и ћути.

— Знаш! — каже он — То ти је због ових наших трговаца. Поручио сам зимус дрва па стигла тек сада, а пре неки дан сам, због ове врућине, поручио лед, па се сада плашим да ми не стигне за зиму.

УТОРАК, 14 ЈУЛА

Чујем да је отворена нека приватна галерија слика, на Топличиним венцу, па свратих данас, са једним пријатељем, да је погледамо пре канцеларије. Кад тамо, а оно се пред вратима отао огроман ред посетиоца.

— Види, види — каже ми пријатељ у чуду. — Баш се овај наш народ променио. Почео је да се стварно интересује за уметност. Пази шта је света.

— Опростите — умеша се, један господин крај нас. — Овај свет не стоји ту због слика, већ се ту продају цигарете, па чека на ред. Ја сам, знате изложио унутра слику, па свако после подне дођем овамо па уживам у оној навали, и ако иста није због изложбе.

СРЕДА, 15 ЈУЛА

Сретнем данас једног рођака, захуктао се преко Теразија са капутом преко руке, а зној кипти са њега.

— Шта је? питам га — Куда си тако запео?

— Море — каже он — идем кући. Уморан сам као стока.

— Па што не седнеш на трамвај? Увек си до сада ишао трамвајем.

— Јесте, али од како уведоше оне редове па не можеш да се гураш при улазу, некако ми се и не иде трамвајем. Изгубио је драж за мене.

ЧЕТВРТАК, 16 ЈУЛА

Шетам се данас иза две отмене и елегантне младе даме и чујем овакав разговор:

— Богати, Луло — каже једна — је си ли ишла код оне врачаре што ти је препоручила Кока?

— Јесам — каже друга. — Не зна ништа. Прорекла ми сјајну будућност, а ја већ удата за чиновника!

ПЕТАК, 17 ЈУЛА

Мој син, дечко од 11 година, дошао јуче код мене, па ми сасвим озбиљно вели:

— Мораш да ми даш повишицу. Видиш да је и сладолед поскупео... (Дотле је имао 50 динара месечно).

— Шта сам могао да радим већ да му дуплирам цепарац.

СУБОТА, 18 ЈУЛА

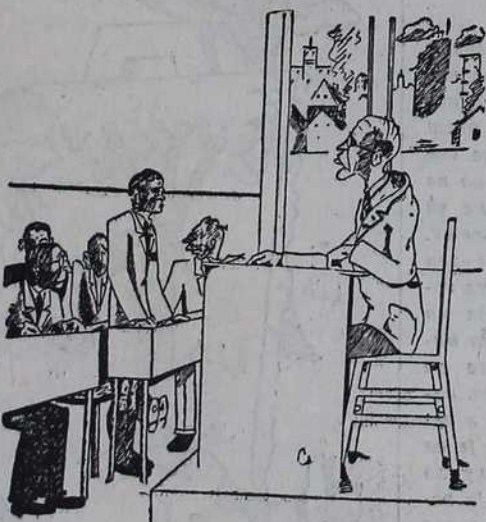
Чујем данас како моја сусетка каже своје мужу:

— Перо, знаш ли да су данас преко проводацике запросили нашу Цицу.

— Види, види — каже мој комшија — неко се значи заљубио у њу?

— Није, него се некако дознало да Цица због јуча не сме уопште да једе масна јела.

Професорска посла



— Зашто ти, Савићу, ниси био јуче у школи!
— Умро ми је отац, па сам ишао на сахрану.
— А јеси ли ми донео оправдање!
— Нисам.
— Е, за идући час нека ти отац напише оправдање.

САВРЕМЕНА Мира

Тимошенку

Пењ' се на љулашку и остави коња
Ип' си незналица или само шоња
Ти се примаш посла, ком' дорасто ниси
Чега се прихватиш, све ко лустер виси
Поразни су твоја вештина и струка
Где год се окренеш, свуд те прати брука

Мистер Телвил

— кентенберски надбискуп —
Ниси леп, ал' си враг!...
Совјетима ти си драг!...
Њихов ти си Бел-Ами...
Шпанска села причаш
Совјете величаш...
Надбискупе, „божји“ сине,
Проповедаш одмазду
Против ОСОВИНЕ...
Ал' много те брине
Игра твоје Судбине...
... Душа ти „чиста“ као длан!
Какав је то Судњи дан?
... Ха! ха! ха! ха! ха!...
Поп и Совјет...
Рогови у врећи...
Бајка о хармонији и срећи...
Смеје се томе сав свет...

Монденсна успаванка

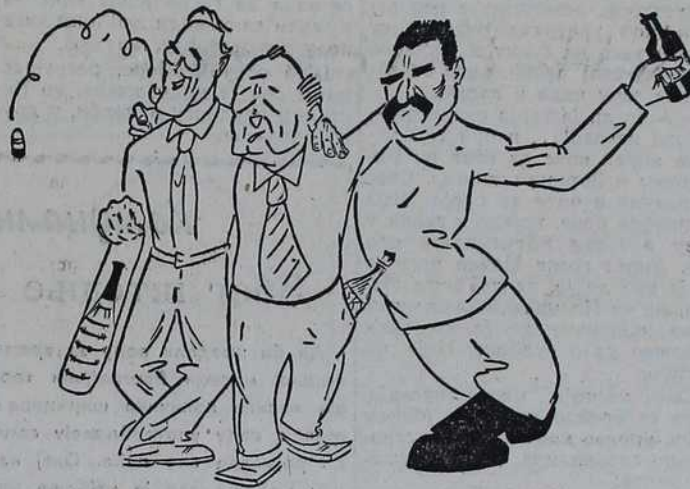
Буји паји, сад ћеш боље спати
Кретање је све до 10 сати
А биртије све до девет точе
Ту се може да пије и лоче
Задовољства ти још имаш разна
Гарсоњера никад није празна
Неки веле да се народ зноји
Тешко оном ко се рада боји
А твој тата на време је стеко
И кад љоснеш ти паднеш на меко
За нас нема ни кризе ни рата
Цепове је фатирао тата
Пара немој да ти буде жао
Ти уживај кад ти је Бог дао!

Тихи Дон

— балада —

Ударили на сва звона:
»Неће Немци ни до Дона«
Створише од муве слона:
»Ми смо јаки око Дона,
Дајте више бродских тона,
Да будемо још код Дона«.
А сад опет ратна зона
Створила се око Дона
Дрхти Стаљин крај свог трона
Прешли Немци преко Дона
Јасно оку Була Цона:
Почео је крај код Дона.

Народна песма у слици



»Ала смо се састали бећари«

У кварту



— Господине члане, мој муж је већ десет дана на службеном путу и никако ми се није јавио.
— Будите без бриге, госпођо, потражићемо га најпре на плажи...

Сензационалан патент

Један београдски посластичар са Теразија, патентирао је ових дана један епохалан изум. Он је наине успео да створи тачно дупло мање колаче од оних које је продавао пре месец дана, а у односу на мирно доба, тачно петину мање, а да ипак цена и даље остане максимирана, тј. три динара. Вероватно је да ће сада и остали посластичари покушати да пронађу нове патенте из томе пољу и сигурно је да ће успети. А нама даље остаје да гледамо декаденту и опадања посластичарских производа за које постоји могућност да ћемо их у скорој будућности моћи гупом или микроскопом тражити.

За доцњивање

На три ћошка, ал округло
За културни свет је ругло
Лукава је као лија
А зове се

Генерал је, пун врлина,
Неустрашив као стрина,
Нема мозга ни за лек
А зове се

Нису рибе, али роне,
За бродове смрт су оне,
Због њих Черчил грчи лице
А зову се



БОДЉЕ

СПОРТСКА ЉУБАВ

Основни појмови спорта

Звиждање — почасна музика за судију, као и за играча када не искористи повољне шансе.

Пенал — испит зрелости за играча.

Разбијена глава — Болест од које највише пате судије и победнички тимови.

Првак — Назив за тим који је успео највише да заради паре.

Протест — реч коју употребљавају играчи кад клубу прети пораз.

Претседник — човек који се је угојио и живи на рачун клубске касе.

Секретар — човек који врши дужност у клубу да нађе добар локал у коме ће се славити победа тима.

Упознали се на плажи
На сунцу и врелом песку
Она: гимназијалка
Он: играч у »Бе-С-ку«.

Љубав им била дивна —
Мотив за хумореску.
Јулија: гимназијалка
Ромео: играч у »Бе-С-ку«.

У сандолини малој
Сневали срећу небеску...
Веровала гимназијалка,
Лагао играч у »Бе-С-ку«...

Пролазили брзо дани...
Амор сликао лепу фреску:
»Мадонук-гимназијалку
»Свеца« — играча у »Бе-С-ку«.

Ал' једног дана, на плажи,
Растали се уз вику и преску...
Дознала Јулија, да Ромео
Не игра више у »Бе-С-ку«.

Тражи се претседник

Један спортски савез има претседника, врло симпатичног претседника који ипак никако не симпатише савезне седнице. Како је међутим тај претседник као претседник потребан свом савезу, то су се чланови савеза сада свом снагом дали у испитивање својих детективских способности у потери за претседником. Како се даље сазнаје, изгледа да су му већ на трагу и да ће се на идућој седници, веровали или не, појавити и сам претседник.

У спортским круговима, овај се случај посматра са чуђењем, јер се до сад трагало само за претседницима банака и других сличних предузећа.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ



— Слушајте ви, господине, код мене се за време рада не пуши!
— Па, ја, сада уопште не радим, господине шефе.

БОДЉИКАВА КОЗЕРИЈА

Некада је израз: „бити жицу“ био саркастичан пошто су њиме називани само они ватароши који хоће хлеба без мотике, док данас богами нема живог иксана који не бије по неку жицу. До душе, данас бити жицу није много рентабилан посао пошто многи бију жицу од јутра до мрака и то узалуд. То долази, углавном, због велике конкуренције. Узмемо, рецимо чиновнике. Сви они данас бију жицу, али им ништа не помаже јер ко ће у хиљаду жица погодити баш

праву. Или рецимо демимонденткиње и списатеље. На први поглед би човек рекао да између ове две професије нема никакве везе — у ствари и јесте тако — али ако се упустимо у детаљнију анализу ми видимо да се они налазе у сличној ситуацији, јер то су једине две професије или занати чијим производима није скочила цена. А то није право. Зар данас има право сваки пиљар да ради испод тезге и прави паре а ове две тако заслужне и штокажу естетске професије раде по

предратној цени. Какав би нам живот изгледао без лепе књиге и без лепе жене?

Зато се мора нешто предузети да се овим двома професијама олакша положај. За ово је најбољи начин организација. Нека, рецимо, један књижевник узме на себе да организује наше београдске сирене и он нека пропише цене и утврди тарифу па ће њихов положај одмах бити бољи. А нека једна лепа и заузимљива дама, једна од оних које ординирају по локалима у центру, узме на себе улогу реформатора и организује књижевнике, па ће за час бити утврђена и књижевничка тарифа и тада неће бити нелојалне конкуренције. У пракси се најбоље показало да без организације нема успеха. Ето, на пример, ликовни уметници. Док се нису организовали радили су за багателу а сада и код њих утврђене цене па тешко оном сликару или вајару који продаје демпинг-робу. Све мора да буде прима квалитет и по високој цени. Зато ту и нема црне берзе јер сваки мора да потпише своју робу па после нема врдања.

То је и најбоље. Свака професија треба да има своју значку по којој ће се одмах познати од које је феле, онда неће бити забуне и подвале, а неће бити нелојалне конкуренције од које највише патимо. Неће, богами...

ЦИЛЕ



— Ако дозволите, господине директоре, сутра бих отишао на погреб моје таште.

— Врло радо, и ја бих тако радо ишао.

Сваке недеље прича

Рилетова инспекција

— Мацо! Ја одох, дакле, на пут, а ти чувај кућу и пази шта радиш. — Тим речима се господин Риста опрости од своје Маце и са куферчетом у руци пође на воз.

— Пази се на путу и гледај да нешто донесеш, да и ја видим неку вајду од тебе — рече му Маца, пољубише се и он оде.

Господин Риста начелник једног министарства или Риле како га је звала његова госпа Маца, био је примеран муж, права мустра од мужа што кажу. Живео је он већ двадесет година у идеалном браку и никад му није ни на ум пало да негде врдне. И можда би он цео свој живот провео уз госпа Мацу, веран и послушан, да после рата не дође за дактилографкињу у његовој канцеларији нека Зора, распуштеница. Лепа као уписана, а ватра жива. Чим дође упали цело надлештво па се и наш Риле није могао сачувати од пожара. У његову одбрану мора се навести да је он покушао да се угаси, али није имао потребне реквизите. Наредио је, на пример, да чиновнице не смеју долазити без чарапа, прописао је црне кецеље до земље, али није могао спречити да очи лепе распуштенице упале његово сасушено срце које је букнуло као слама.

И догодило се оно што се морало догодити. Риле се упалио и Зора распуштеница морала је, хтела не хтела, да изиграва ва-

трогасца. Зато је и јадан Риле морао да иде у „инспекцију“ пошто је неодложно хтео да лично госпођа Зора угаси његов пожар. Од куће је, право са несесером у руци, отишао код Зоре која је такође била на „боловању“. Први дан је господин Риста вадио флексе и уживао а други дан се, по Зорином предлогу, упутише на плажу. Зора, грациозна као вила Равијојла, а Риста, сув као циганска проја, били су, заиста диван пар. Поред тога, Зора је врло издашно делила своје осмехе док су њене очи као рефлектори, осветљавале цео велики круг удварача. Чварили су се они тако на сунцу и уживали свако за свој рачун, када се изненада зачу цика и грдња.

— А то ли је твоја инспекција, матора наказо!... и при тим речима амрел поче да игра по Рилетовим и Зориним леђима. Свет се искупи и поче да смеје. Зора се прибра прва, устале и скочи у Саву а јадан Риста плати цео цех. Амрел госпа Мацин ишарао га је као да је, не дај боже Папуанац, из Полинезије, али му се мора признати да је стојички издржао удар судбина. Није ни писнуо.

Само касније, много касније, када се враћао са госпа Мацином кући, управо када га је она стражарно спроводила, он је скрушено упита:

— Откуд ти на плажи?

— А, откуд ја, а не питао ст-

куд ти? цикну Маца као гуја у процепу. Чула сам да се могу на Сави добити дрва испод руке па се решим и поћем обалом, кад ми Росина Љиљана каже: „Ту је чика Риста, видела сам га у поднице!“ Као да ми се цело небо сручило на главу од срама и стида — проишита она и жестоко га муну у ребра.

Од тога дана јадан Риле живи у правој интернату. Госпа Маца га води до канцеларије и у подне га чека да га кући доведе. Сада му је секира пала у међу што чиновници раде цео дан па се нада да госпа Маца неће издржати да га води два пута дневно у канцеларију.

Што се тиче Зоре, распуштенице, она је премештена, по Ристиним предлогу и молби, у друго одељење.

Комунална хроника

Због штедње Ствар напредује

Да би штедели воду за време летњих месеци Београђани троше велике количине шприцера и пива а воду употребљавају само да расхладе ово пиће. Овај начин штедње дао је најбоље резултате.

После досадашње полемике проблем регулације Терезија приближава се својим решењу. Остало је још само 99 мишљења које треба приближити и сјединити.

РАВАЈЛО НА ПЛАЖИ

Дођо ти јуче у београд и доћера мало мрса Па ка велим да се госпоцки проведем кад ми Већ бог дао ови пусти парушљака ка плеве. платијо сам и аграрну банку и купијо сијасет ствари за кућу ал' јопет пун бућелар. сиђок на саву и Заблехнух се у једну с белу косу онако својски разголићену па потеглим за њом као велим може нешто и да бидне јер сам много Научијо па знам да се на женске чарапе и пун бућелар боље пеца Него на удицу. ударијо ти ја тако цадом: па све за њом она сиђе у једну шупу на води. гледам ја кад ће да изађе очи ми побелеше а вала њу као да је земља прогутала Нигде је нема. у зло доба сам се тијо да је то плажа па се И ја решијо да се слиндарим и скинем ову штроку смене јербо се нисам купао има Петнаес година па ка велим могу једаред и да прегрешим,

изићем ја с оне кратке гаћнице а жив ме срам изједе ал кад видо шта раде женске ја потрупачки скочим у гужву. ал оћеш ту се потреви дибоко а оне све пливау ка рибе па ти ја ома из Прве погодим дно Једва ме ка Сома уфатише у једну мрежу. попијо сам вала аков воде али ми није жао јербо се сва она голотиња скупи око Мене па ми све лацкау и трљау ме а мен мило и богзнакако. зар нумете да Пливате пита ме једна онако позадружна а ја све жмирим и велим: нумет брате па то ти је ал кад би нашо неку учитељку да ме поучи да пливам неби је вала било цабе. јавише се ома два три комага ал ја каза Да је то много и да Не могу да постигнем јербо сам у године и тако оста само једна помлаћа и сад ће се вежбамо у корито Испочетка,

ваш РАВАЈЛО



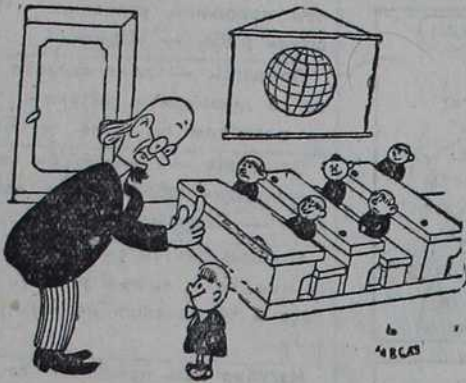
— Жалим, што ме одбијате и не дате ми вашу руку, али пружите ми је бар сада да могу устати.



Признање за успешну слику

ШИРЕНА СТРАНА

ПРИЧЕ О МАЛОМ ПЕРИЦИ



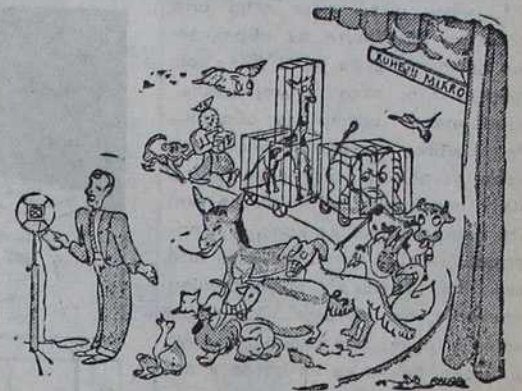
— Добро, изађи! Али не заборави, да сутра треба да се вратиш у пратњи кокошке!

Дошла једнога дана тетка у посету са новим шеширом. Мали Перица је то одмах опазио, па викнуо:

— Тетице, ала имаш леп поклопац на глави!
— Али, Перице! Како можеш рећи овом лепом шеширу поклопац, ко те о научио?
— Па, тетице, тата увек каже, кад ти дођеш, — ево, опет је дошла она стара кутија.

— Перице — рече једнога дана мајка малог Перице — однеси ову књигу тетка Марији.

— А како ћу да је однесем, кад не знам где станује?
— Како да не знаш, где је и пре становала.
— Па зашто си онда, мамице, јуче причала тати, да је тетка Марија »у другом стању«?



— Пажња, пажња! Даме и господо, ви сада чујете чувеног имитатора Карла Албинела.

Иста професија

— Ја исто тако живим од свога пера.
— У коме часопису пишете?
— Пишем оцу сваког месеца да ми пошаље новаца.



Махараџа тренира

Није никад видео

Продавац: — Ви не треба да сумњате да је ово сто из доба Марије Терезије... Погледајте само ноге.
Муштерија: — Знате, право да вам кажем, ја још никада нисам видео ноге Марије Терезије.



Кратковидна баба Милка:
— Како се ти зовеш мали!

Оправдано

— Како можеш да се ожениш тако ружном девојком?
— Лепота је, друже мој, пролазна, а њен мираз у банци, виноград и палата имају ипак неку трајнију вредност.



— Јели то ваша неопозива жеља да после смрти будете секцирани!
— Да, хоћу, да знам од чега сам умро.

Модерна шала

А: — Није могуће: За вас двоје држите две девојке! То је луксуз!

Б: — Верујте ми, морам, јер кад моја жена кува, онда бар две служавке треба да распремају.

Жена (по повратку из бање): Мужућу, драги, јеси ли ми био веран?

Муж: Разуме се. А ти мени?
Жена: Исто као и ти мени.
Муж: А, нећеш ти више сама у бању!

Он зна свој посао

— У својим романима ја опишем само оно што видим и што стварно преживим. Ако је реч о Африци, значи да сам тамо био. Ако је у питању неки историјски замах, значи да сам био у томе замку... ако се ради о некоме лумперају и њега сам преживео лично...

— Добро, драги мужућу, како си ти то у свом последњем роману описао ону развратну љубавну ноћ једне хотелске собарице?

Он: Све што Павле додирне, полази му од руке и претвара се у злато.

Она: Онда ћу га замолити да додирне моју наруквницу коју си ми поклатио на рођендан.

— То је мој полицијски пас...
— Та шта говориш? Ово мало кученце?...

— Малецно је. Зато што припада тајној полицији...

— Муж: — Ти увек кажеш да шешир треба да одговара лицу.
— Жена: — Па да.

— Онда немам шта више да бринем. Отсада можеш носити и своје старе шешире.

Наредба је наредба

Из штаба дивизије стигла је наредба. „Пук да буде постројен у седам и по часова пред касарном“.

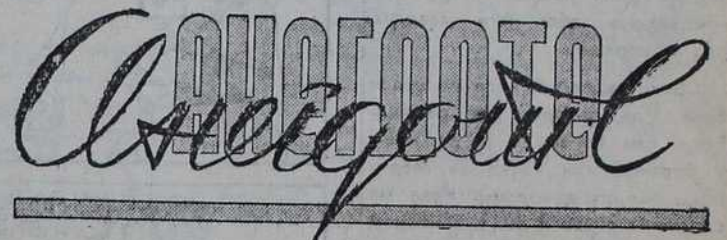
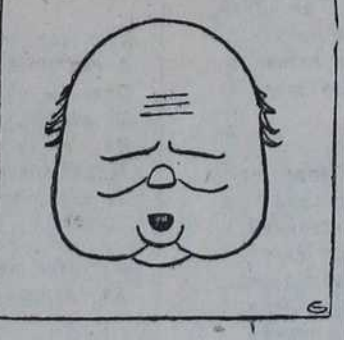
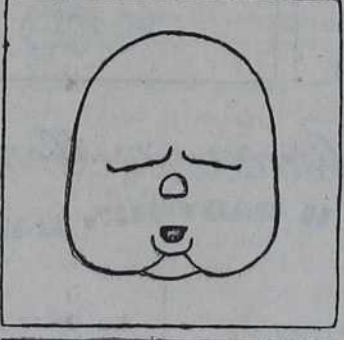
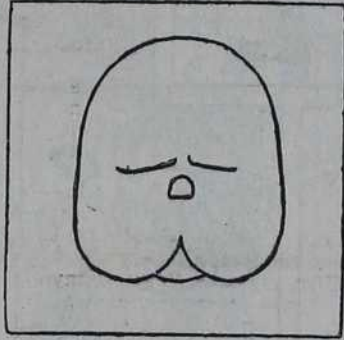
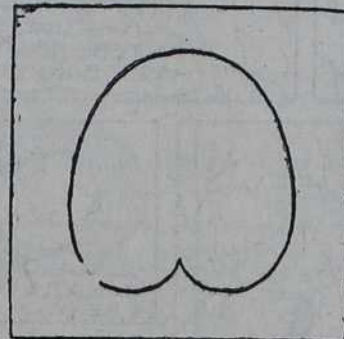
Пошто је искупио команданте батаљона, командант пука саопштава:

— Цео пук да буде постројен пред касарном у седам часова“.

„Батаљон да буде постројен у шест и по часова“, наређују команданти батаљона командирима чета.

Командири водницама: „Чета да буде постројена пред касарном у шест часова“.

За наше мале цртаче



Писмоноша и статиста Ханс Алберс

Док је Ханс Алберс био још млад почетник, дешавало му се често да у последњој недељи у месецу, његов новчаник остане празан.

Једног дана дође Ханс рђаво расположен на пробу, и његови другови одмах приметише да нешто није у реду. Један га је тешио: „Знаш Ханс, не узрујавај се. Преко ове бине је већ много чега прошло.“

„То и јесте оно“, одговори му Ханс Алберс. „Много је заиста прошло, само мој поштар са новчаном упутницом још није прошао...“

Право чудо

Кад је Хајнц Риман, сада познати филмски глумац, био још мали дечак са гргуравом косом, седео је једном у парку на клупи с једном лепотицом. Наједном паде му на памет да је пољуби. После првог пољубца стаде је још и даље грлити и љубити. Дама му рече:

— Ти си први мушкарац, којег сам пољубила.

Хајнц разрогачи зачуђено очи: — Јел, а кажи ми дали си се сада научила?

Кад хипношизер пише

Један познати хипношизер, паптио је од тога да пише разнолике манускрипте, и да их одмах прочита свом пријатељу Вили Форсту. Тако је једног дана он упао код Форста и већ са врата му довикнуо.

— За пет минута ћу да те успавам!

— Хипнозом или читањем неког манускрипта? упита Форст.

Опроштајни поздрав

Познати глумац Унцелман често је вређао. Тако је једног дана увредио и неког господина Садера, врло безначајног али уображеног човека. Овај га међутим пријави суду, и Унцелман је пред судијом морао да му се извини. Пошто је то учинио он запита судију: „Ако ја сада господину Садеру кажем „магарац“ је ли и то увреда?“

— Наравно, одговори судија.
— Али ако ја неком магарцу кажем „господин Садер“, јесам ли тиме учинио нешто рђаво?

— За то не би одговарали, објасни судија.

— Хаала на објашњењу, рече Унцелман, окрену се са смешком пред увређеним, и излазећи из сале му рече: „Дакле — довиђења „господине Садер“!“

И он је у праву



— Еј, ти! Знаш ли да читаш! Овде на табли јасно пише, да је овај пут одређен само за пешаке.
— Па и моја крава је пешак.

КО РАДИ томе Бог помаже

Е, нема шта... баш лепо што добисмо земљиште за обрађивање. Камо среће да је то било још раније! Ето, тако и мој „ћале“ узео читав хектар да обради... Вели, могао би још и више, али неће да замара свог синчића т.ј. моју персону... Погодили се ми: Он ће пре подне да копа, а ја попдне... Ма да сам независан што се тиче „трошка“, ипак слушам »ћалета«, без грешке... Узео сам ашов у руке, претходно опљунуо дланове, бацио се на посао и добио жуљеве и бол у крстима, леђима и мишићима. А све то ме нагнало, да овог пута помислим да одрекнем ћалету послушност, кад се деси нешто... нешто непредвиђено због чега заволах рад и копање...

... Била недеља и ћале ме ослободи, да попдне не радим... Вели, сам ће он, а ја да идем у биоскоп или некуд са Маријом... (мојом девојком). Кева му спремила ручак и он, у поносном ставу гладијатора, отишао на копање...

— Марија, рекох тог поподнева својој малој, хоћеш ли да обиђемо ћалета... Он је сад сигурно из петних жила запео да што више окопа.

— Хоћу! одговори она весело... Та ваша њивица, дочараће ми слику села, природе...

... Пази ти, старог лисца!... Мој се ћале завалио у хладовину са једном лепом господом и једном девојчицом (за 3 класе лепшом од Марије...) Кад нас угледа, он се некако ушепртља:

— А, ти, сине, гле... дошао, а, ја... је ли... овај... знате, комшинице, ово је мој син... Па, како си сине?... Да ти није потребан који динар?

— А не! — одговорих раздрагано, дошли смо само мало у инспекцију! И таман хтедох да седнем, кад ми Марија рече полугласно (осетих љубомору код ње), да се даје један згодан филм, па да идемо у биоскоп. Опростисмо се и одосмо, али собом понесох и слику лепих очију моје комшинице!...

Те вечери ћале ме повео у собу и дискретно ме замолио да не причам ништа „кеви“... Пала, аконто, једна хиљадарка, а убудуће башка...

... Е, али сад се, одједном, десио преокрет у мени... Заволах рад, копање, а још више малу комшиницу, док љубав према Марији поче да бледи, да се једног дана сасвим угасила...

И сад не пуштам ашов и грабуљу али се не одвајам и од комшинице, управо од њене ћерке док мој татица са њеном мамом води озбиљне разговоре о нашој будућности пошто се ја женим.

Лепо вели пословица: Ко ради, томе и Бог помаже, па је Бог, ето, и мени помогао да рипнем у брак!

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија »ЛУЧ«.

Породица Замалата



Свадбена Маца и Палучић Шаца

ШАЦА

Ево хоћу овде сав терет да скинем
Од те моје злоће не смем ни да зинем
Па кућа рођена — робија је права
И од дреке њене већ ме боли глава
Ево да испричам шта је било јуче...

МАЦА

Овај мој смољавко још пре зоре штуче
Негде у кафану да ракију шљема
На ручак га чекам ал' га нигде нема
Али због тог шоње не осетих тугу
Знам да неће наћи нигде Мацу другу
Чим потроши паре он се врати мени
Онда као цуле пред вратима шени
За опроштај моли, слини као стрина...

ШАЦА

А и ти си, жено, једна дама фина
По цео дан гледаш шта све други ради
С' комшилуком целим ти си у завади.

МАЦА

Ђут! Ни речи више, када збори Маца
Сви има да ћуте, а камоли Шаца
Ти ванцага једна перјаш ко иверак
На ону роспију бацио си мерак
А она те стално ко чигру обрће
Чак у село не идеш да купиш поврће
Само што не рибаш и што веш не переш
А после код куће дођеш да ми ждереш
За провод је добра теби свака флинта
А сирота Маца да тегли и ринта
Она је за тебе ко провод и мирис
А ја да те храним, нисам ваљда Дирис

ШАЦА

Ајд' доста је било, сад сам ја на реду

МАЦА

Куш, јер мене боље овде познаједу
А сад моје друге, ово је вест прва
Опет на купоне добићемо дрва
За дрваре, лоле, дуно други ветар
На сме да продају хиљадарку метар
Један дрвар лично, јуче казо мени
За све биће дрва по јевтиној цени.

ШАЦА

Ал' мене ћеш опет, ко што беше зимус
Да грејеш на мангал ил' на стари примус

МАЦА

Шта ће теби огрев, кад те греје Сида
Тамо си се вуко без срама и стида
Грејала те она, нек у паклу кључа
Због те твоје скитње оболех од жуча

ШАЦА

Па зато полићу стално тражиш данце

МАЦА

То од муке пијем, јер не смем жуманце
И дијету држим, не смем тешку рану

ШАЦА

Ал' ракија никад ниси нашла ману
Да л' си некад трезна, хајде кажи право

МАЦА

Не уједај више, однео те ћаво
А сад је већ касно, мора да се леже

ШАЦА

Ти седиш у месту, кад те човек веже.

Мали огласи

Уступам књиге — за читање под повољним условима. Нису штука роба. — »Црни«.

Продајем — пола спаваће собе са душеком и јастуком, јер се разводим од жене. — Ђока.

Занатлија — оженио би се са факултетски образованом девојком. — Пера шустер.

Оженио бих се са девојком која има веће имање у селу. Лепота и образовање не играју улогу.

Изгубио сам прасе. Ко га нађе нека ми пошаље бар једну плећку, да се и ја омрсим. Адреса у редакцији.

Радио апарат — сви таласи, одличан пријем, продајем испод цене коштања. Разочарани англофил.

Шта Мпар)ке грешу

- 1) Њој није била позната ни једна његова осовина (особина).
- 2) Циљ оправдава сретство (сретство).
- 4) Она је миловала један буретић (букетић) љубичица који јој је он био довео (донео).
- 5) Краљевић прође кобилу (колибу).
- 6) Да је њему стало до овог лоза (лова), он би се сигурно вратио.

Испретурани огласи

Озбиљну девојку за сав посао тражи дезинфектор, квалификован, као и за сав посао инсталатерски.

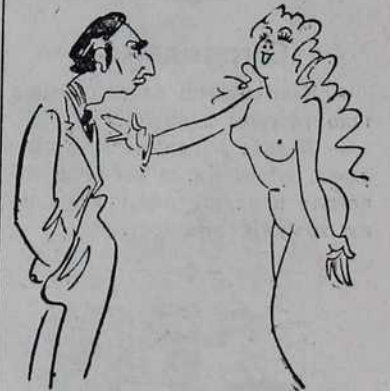
Куварицу добру треба за унутрашњост Србије, елегантно намештену за отменог самца.

Дућан са рафовима средње величине марке »фол« траба за одмах.

Продаје млеку добро разрађену, на углу, на прометном месту, нешто млађа продавачица за полутеретни или путнички у исправном стању.

Стварна љубав

Један познати Јужно-американец, који је отсео у централном хотелу Њујорка, повратио се касно у хотел и кад је отворио врата собе, мислио је да сања. Једна гола, голцата девојка ста-



јала је пред огледалом и угледавши га баци му се око врата: »Драги, напокон си дошао, Јужно-американец се није опирао овом на изглед рајском положају.

У рану зору је тек открио, да му је девојка однела и сав његов готов новац, чековну књижицу и остале вредности — за успомену.

Женске вести

Оправдан разлог



— Била сам код лекара, помисли шта ми је преписао...
— Шта!
— Између осталог да не смем певати, не разумем зашто!
— Ја знам, он станује до тебе...

— Замисли, синоћ је један младић хтео да ме пољуби... али да ти причам од почетка. Дакле, кад сам изашла из биоскопа, потрчао је...
— Па јеси ли га стигла?

— Како сте упознали свога другог мужа?...
— Он је мог првог супруга прегазио аутомобилом!

КО ЋЕ ПРЕ?

Служавка старе госпође Тврдић, која је позната као велика тврдица легла у постељу, врло болесна. Њена госпођа је одмах дозвола свога кућнога лекара.
— Шта вам је, питао ју је стари лекар.
— Богами, господине, није ми ништа!.. одговори му девојка искрено. — Госпођа ми није дала плату за три месеца. Решила

сам да не устанем док не будем исплаћена!...

— Онда направите мени место крај вас, дете моје, рече јој стари лекар. — И ја нисам добио свој хонорар за четири године!...

Пријатељице

— И ти си сигурна да те он заиста воли?

— Како да не, па он каже да би умро за мене.

— Ја ти ипак препоручујем да му не верујеш — док ти то не докаже.

Матори муж полази на пут и каже својој младој и лепој жени:

— Мислим да ме нећеш преварити кад будем био на путу?

— Не бој се, драги мој... Ја осећам жељу да те варам само кад те угледам!...

Новац је свему крив



— Мица је сасвим оседела...
— Сигурно има бриге због новца.
— Да, нема пара за бојадисање косе...

ТЕТКА РОЈКА ОДГОВАРА

Беби. — Богати сте, ваш татица је црноберзијанац, у ничему не оскудевате, свега имате, ништа не радите, сви вас мазе, па ипак вам дани једнолико пролазе, те вас зато мрзи што живите. Питате, кад ће томе доћи крај? — Кад ваш татица добије 25 и оде на принудан рад.

Пили. — Имате милион динара мираза и не можете да се удате. Па наравна ствар, мушкарци се, драго дете моје, сада хватају на животне намирнице, а не на пара. Прочитајте у идућем броју мој чланак о савременом миразу.

Цералду. — Питате ме, која је сада фризура најмодернија? Сада има врло мало мушких фри-

зура. Ја бих вам препоручила да се ошишате сасвим до главе. Јер то је и здраво и модерно, усталом и боље је да се сами ошишате, него не дај Боже, далеко било од вас, да вас други шишају.

— Немогуће ми је да вам дам моју кћерку за жену. Ја јој дајем милион динара мираза, а ви немате ништа до мале платице.

— Уверавам вас да ћу се захвалити на томе чим се будем венчао са вашом ћерком.

— Јесте ли задовољни са вашим новим аутомобилом?

— Не. Ја или он смо увек на оправци.

ПЕНЗИОНЕРСКА ПОСЛА



— Већ две године живите у пензији! А како се осећате!

— Све би било у реду, само да не бисмо били одсутни!

МОДА

Модеран женски накит

Модеран женски накит је врло ценији, прстен са зрном од пратинтересантан и разноврстан. Поменућемо само неколико главних врста накита, модерних за ову сезону. Тако од огрлица имамо ниску паприка или бораније. Врло је лепа трострука огрлица састављена из једног низа жуте бораније, једног низа зелени и једног низа грашка. Од минђуша имамо: трешње и вишње, за црнке нарочито минђуше од вишње мареле. Наруквице су или од низа шумских јагода или рибизла. Брошева има разних, тако брош од купина, малина, јагода, шљива, кајсија и јабука петровских. Од прстења имамо прстен са зрном пасуља, грашка, пиринца, и као најскупо-

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ Ђура не воли воду!

Дошао Ђура Јакшић у Београд из села Сабанте, где је био учитељ и пошто је увек био таквих средстава, указано му је гостопримство од стране редакције листа „Отаџбина“.

Са уредницима и сарадницима „Отаџбине“ Ђура је проводио готово све време у Београду, а дане завршавао најрадије у Скадарлији, уз добру и обилату капљицу.

Једнога дана, претресајући књижевне и позоришне догађаје, неко од домаћина помену да се увече у позоришту даје Шилерова драма „Разбојници“. Чувши то Ђура Јакшић, — који је иначе веома високо ценио Шилера, упркос свог ратоборног става према Управи Народног позоришта и својих оштрих критика — изрази жељу да види и чује Шилера.

Кад се Ђура то вече нашао са пријатељима у позоришту — десио се нешто, за Ђуру невероватно, али уобичајено у позоришном свету тог времена. Наиме, пред сам почетак претставе, саопштено је публици да ће се, због оболења извесних глумаца у месту Шилерових „Разбојника“ давати Скрибова комедија „Чаша воде“.

Убрзо по том завеса се диже и претстава отпочне али Ђура озлојеђен устаде и, без поздрава са пријатељима, напусти позориште.

Када се пред зору, у Скадарлији, састао са уредницима „Отаџбине“ ови су га прекоревали што је на упадљив начин демонстрирао.

— Море људи како да останем равнодушан, дочека Ђура, обећали сте Шилера (тако се зове и једна врста вина), кад тамо — оно нема ни шприцера, него обична чаша воде... Нико ми у животу није тако подвалио.

Продана љубав

— Сентименталан танго —
(посвета Мајском од Винстоније)
Кад се спусти тамна ноћ
У склониште морам поћ...
Јер ми тад смета хука
Ових опасних »Шту-ка«...

Знам, да ћеш ми драга доћ,
(Јер и ти спават нећеш моћ)
Да ти ја пружим дражи
И кажем хиљаду лажи...
И да за новце твоје
Продам све што је моје...

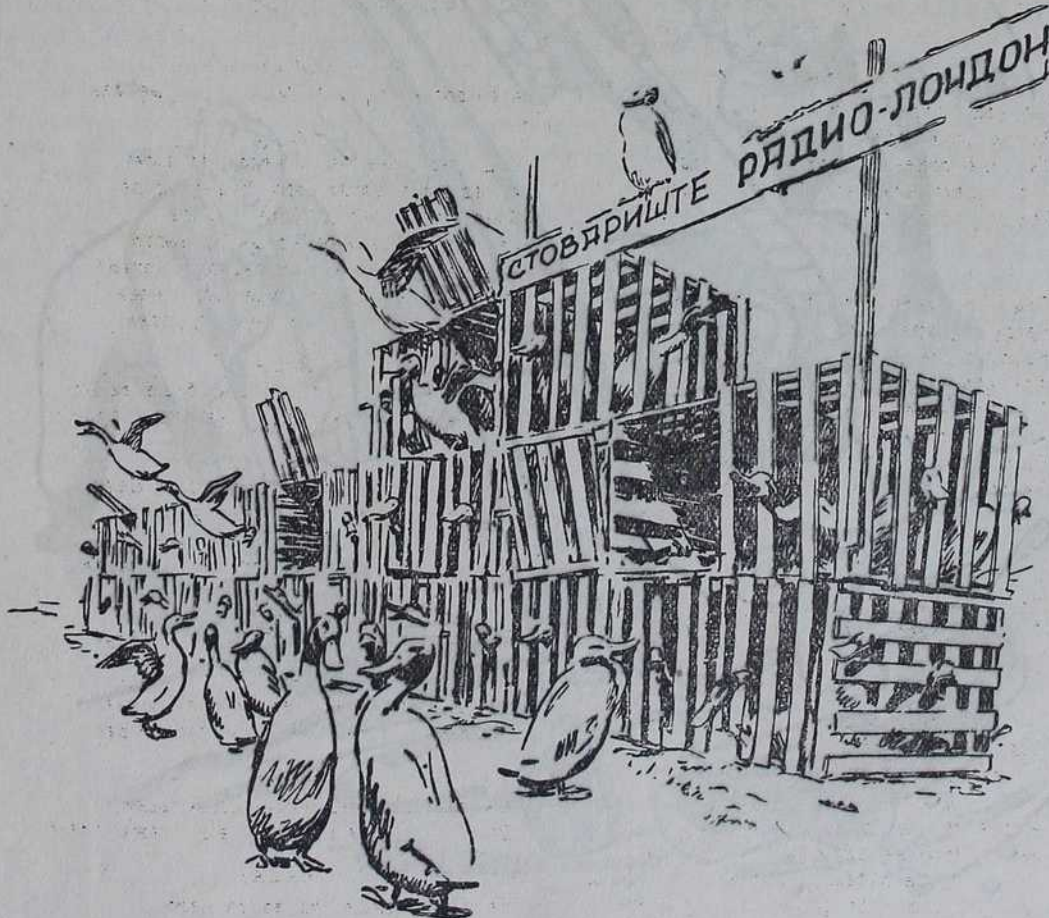
Рефрен:

Јер за новац живим ја...
Због њег, се продајем сва...
Нудим вараве дражи...
И хватам рибице...
Па сад ми, драги, кажи:
Има ли боље женице!

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

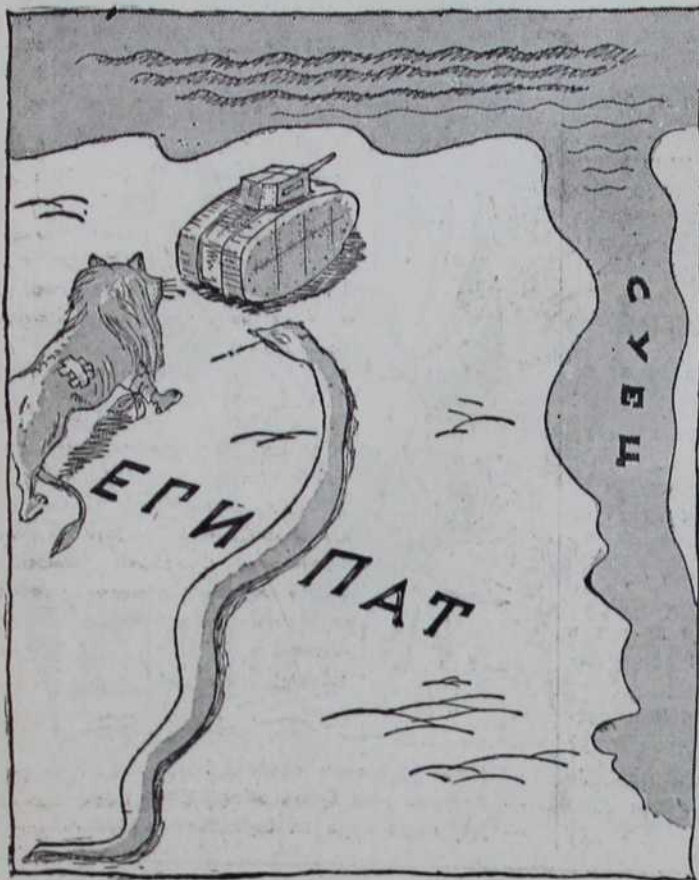
Ново име

Продужетак Крунске улице, где је свако вече корзо »златне« младежи добио је име: »Зевзек-корзо«! Овај нишлиски надимак вероватно је дао неки зловни Нишлија.



У највећем стоваришту за експорт, патке се много намножиле и почеле да лете

Модерна времена



Лав из пустиње: — Уједи!
 Змија: — Не могу, нисам ја отровница. Ја сам белоушна!
 — Ако, ипак уједи!
 — Како да уједем, кад немам зубе!
 — Ето, нигде да нађем жив отињу која би имала зубе!

Прасетови каблограми

Лондон. — Тотална промена температуре. У Северном леденом мору врућина, а у Африци нас подузима јежа.

Вашингтон. — Наша продукција трговачке флоте више је него задовољавајућа. Данас смо опет спустили на дно мора више од двадесет бродова.

Сиднеј. — Да не би ми, Енглези, изгубили Аустралију, одбили смо америчке генерале. Сада само очекујемо да у истом циљу добијемо и јапанске војнике.

Чунгинг. — Није нам криво што смо изгубили друмове толико због немогућности довоза оружја, колико због тога што ћемо сада тешко моћи да киднемо из Кине.

Кујбишев. — Ми смо увек желели, да изводимо само грандиозне ствари, па смо зато сада добили грандиозан пробој фронта од 500 километара ширине.

Романтична љубав



РУЗВЕЛТ: — Филипинка, врати ми се, ја те чекам, јер си ти моја срећа!

НОВЕ КЊИГЕ

КРОЗ КЊИЖЕВНОСТ

Идеалан бискуп — роман о једном кентербериском бискупу, Мистер-Темплу, који проповеда на сваком кораку мржњу против хришћана, а љубав према атеистима...

«Алилуја» — роман од Мајског. Радња се дешава у околини Севастопоља... Приказује се успешно бежање совјетских трупа...

Патница — роман о сиротој девици Совјетији... Искрено причање доводи човека до — смеха...

Велика илузија — роман из живота малог Чанг-Кај-Шека, заљубљеног у Доларику.

КРОЗ НАУКУ

«Хемиско једињење глупости, иреалности и надутости у енглеској дипломатији» — књига из области хемије од једног непристрасног шведског хемичара... Књига, која ће заинтересовати сваког...

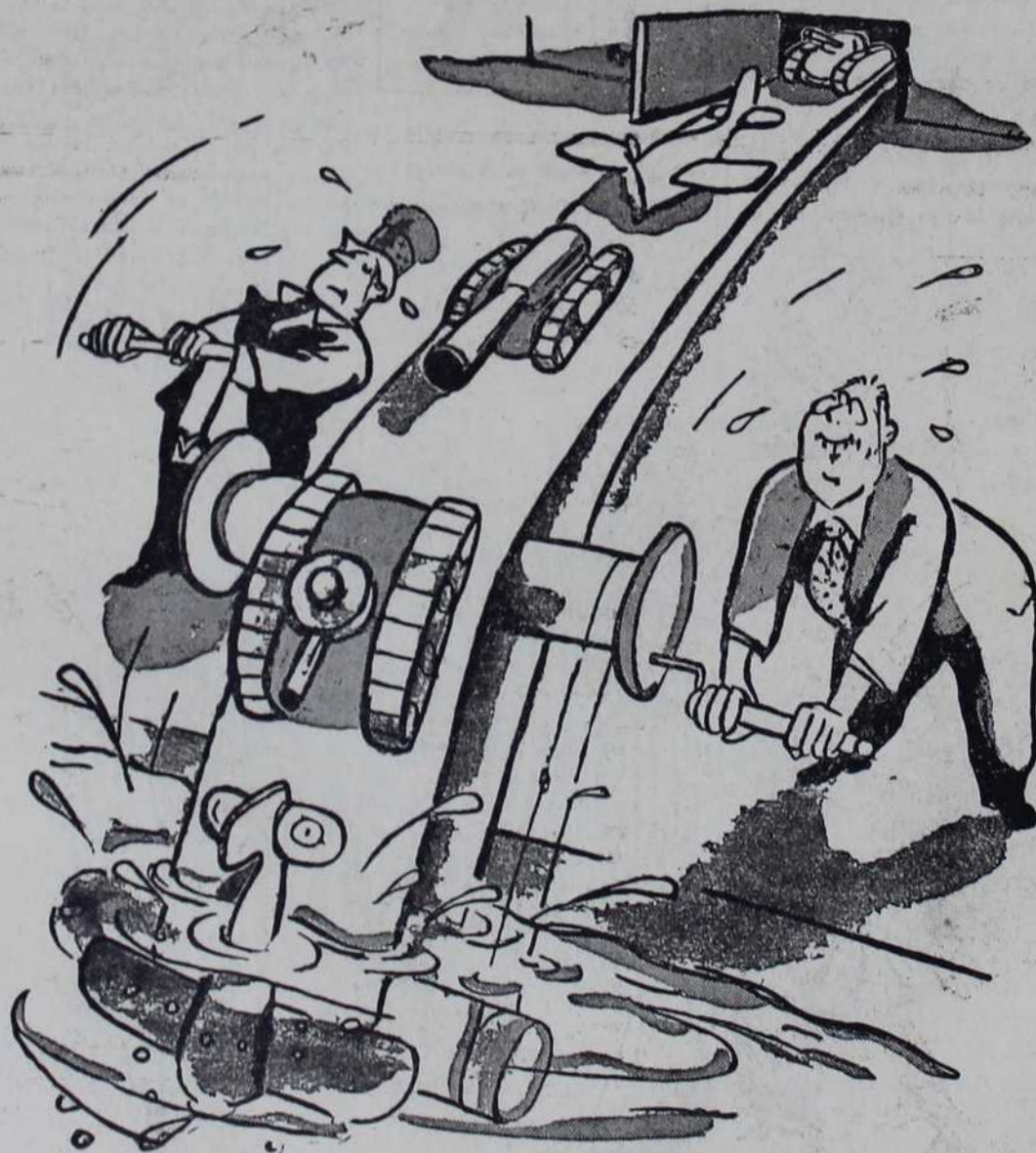
Моја стратегија. — Књига којом Черчил покушава да брани своје неуспехе.

Епидемија страха у С. А. Д. — од др. Хала. Аутор са извесном зебњом констатује све већу епидемију страха од жутог фантома у С. А. Д... Кад се узму у обзир, каже он, чињенице да је амерички народ по природи склон паници, намеће се питање: куда води овај страх?

Планско губљење градова води успеху (изводи из говора Ј. Стаљина московским радницима)...

Победа је на нашој страни — чланци С. Крипса, чији садржај може да се резимира реченицом: Кад на врби роди грожђе.

АМЕРИЧКА ИНДУСТРИЈА РАДИ ПУНОМ ПАРОМ ЗА СВОЈЕ САВЕЗНИКЕ...



Авиони, тенкови, топови, у огромним количинама по ланчаном систему одлазе у — море.

Савремена енциклопедија

Бришанија

Вашингтон — Ђаба нашега премијера Черчила.

Верност — Особина коју ми гајимо према неком народу докле, док се исти жртвује за нас.

«Други фронт» — Бајка за Совјете и англофиле.

«Осма британска армија» — Армија која је више слушала Лили Марлен, него Ричи-а.

Победа — девојка која нам је отказала љубав.

Ричи — Генерал, који зна само за један правац: на лево круг.

Суец — Канал за који нас вежу велики осећаји — џепа.

Тобрук — Славно место у Либији, због наше бруке и срамоте.

Факат — Оно што наш Интелигенс сервис не види, јер је постао слеп за боје.

Еџирам

У Лондону чудна стега
 Баш им много смета жега
 Сви кипте од зноја
 Само бледе и црвене
 И уздишу као жене
 Плачу због конвоја.

Баксузу

После сваког договора
 Или шетње преко мора
 Лондон нови пораз лупи
 А Черчил се важан прави
 Да ће стање да поправи
 Хоће, хоће — ал' у шупи

Профиш

У Африци грдна збрка
 На дугачке стазе трка
 До Суеца и Каира
 Енглез нема доста форе
 Док се други за њ боре
 Он само да профитира.